

Til § 4.

Den her givne Bestemmelse er en nødvendig Følge af det i Loven etablerede Princip. Forsaavidt der i det af Bysfogden i Helsingør udarbejdede Udkast er foreslaaet, at det i Plakat af 28de Febr. 1817 § 11 indeholdte Forbud mod fra Kystpolitidistrikterne tilføes at bortføre pasløse Personer uden Distriktskommisærens skriftlige Tilladelse herefter ikke skulde gjælde i de Tilfælde, hvor saadanne Personer føres ud med Færgebaad eller til eller med Passagerdampskibe, der gaar i regelmæssig Fart indenrigs eller paa Sverrig og Norge, og saaledes forudsat at Forbudet iøvrigt skulde blive staaende ved Magt, har Ministeriet ikke kunnet finde en saadan lokal Indskrænkning i Passfriheden tilstrækkelig

begrundet, naar fuldstændig Passfrihed indføres for alle de øvrige Dele af Riget.

Til § 5.

Det i Plakat 23 Oktbr. 1835 indeholdte Forbud mod at danske Haandværksvende paa deres Vandring besøge og opholde sig i Lande og Steder, hvor Associationer og Forsamlinger af Haandværkere taales, er der under de nu-i mange Henseender forandrede Forhold og da der, efterat Associationer af Haandværkere ikke længere ere forbudte her, neppe nogenfinde vilde kunne blive Spørgsmaal om at negte de ved Kgl. Resol. 25 Mai 1844 Nr. 12 hjemlede Dispensationer fra det nævnte Forbud, ingen Grund til længere at lade bestaae.